

Major Margareta Persson, Norrköping

Publicerad 2013-01-16

Frälsningsofficeren och slumsystemen major Margareta Persson har, efter ett långt och innehållsrikt liv, befordrats till härligheten den 4 november 2012.

Margareta föddes 8 februari 1918 i Skövde. Sin barndom tillbringade hon på olika gårdar i Västergötland, Södermanland och i Skövde beroende på var föräldrarna arbetade.

Efter avslutad skolgång flyttade Margareta till Stockholm. Hon gick på hushållsskola och arbetade därefter som husa hos olika familjer på Östermalm.

Det var på Östermalm hon fick kontakt med Frälsningsarmen, kom till tro och 1938 blev invigd som soldat i tempelkåren. För en ung människa med få kontakter i storstaden blev detta säkert en trygg och berikande gemenskap. Av det som Margareta berättat om sitt liv har jag förstått att tiden i Tempets ungdomsgrupp som soldat och kårkadett betydde mycket för henne. Där fick hon många vänner och olika aktiviteter gav en innehållsrik och utvecklande fritid.

År 1943 blev Margareta kadett för att utbilda sig till frälsningsofficer. Hennes intresse för människor och framförallt för dem som levde i svåra sociala förhållanden ledde henne till uppgiften som slumsystem. Hennes första order som nybliven officer (provlöjtnant) var till Stockholms tredje slumstation. Det blev början till en över fyrtio år lång tjänst i Frälsningsarmen. Trohet och lojalitet var kännetecknande för hennes arbete, samtidigt som hon skötte sina uppgifter med frimodig självständighet.

Margareta hade inte så många förordnanden under årens lopp. Det blev tre order till slumstation, förutom Stockholm, även Jönköping och Uppsala samt sammanlagt tio år på flickhemmen i Malmö och Göteborg. Sedan fick hon order till Studiehemmet i Norrköping 1962. Där blev hon kvar i över 20 år.

Studiehemmet i Norrköping drevs av Frälsningsarmén sedan 1906. Från början var det ett boende för fabriksarbeterskor. Men förhållanden ändrades och behovet minskade. Norrköping blev en skolstad och många ungdomar i länet fortsatte sina studier här på gymnasium och yrkesutbildningar. Margareta var en visionär och

inte rädd för att pröva nya verksamhetsformer. Man inriktade sig nu på att ge studerande ungdomar en trygg och hemlik miljö under studietiden.

I arbetet på hemmet var Margareta centrum. Hon var först och sist i dagens arbete. Hon hade ett levande intresse för varje boende och fanns till hands för både små och stora problem. Många av de studerande, som under någon period bott på studiehemmet, har behållit kontakten med Margareta långt efter att de avslutat sina studier och flyttat till annan ort.

När skolorna hade lov förvandlades huset under sommarmånaderna till hotell. Ett flertal gäster återkom år efter år och även efter det att hemmet upphört fortsatte kontakterna. Detta vittnar många kort och brev om.

Hon hade ständigt planer på att reparera, förnya och förbättra huset där det behövdes. Hennes kontaktyta ute i samhället, särskilt bland hantverkare och affärsidkare var imponerande. Margareta var lite av en kändis bland hantverksfolket och de hade respekt för hennes kunskap och praktiska idéer.

Margareta var inte de många ordens person, men hon var en god lyssnare. Hon ingav förtroende och hennes råd präglades av livserfarenhet, empati och respekt. Hon var lätt att samarbeta med och hennes arbetsglädje smittade av sig. Man hade roligt tillsammans. Under senare år var hennes ständiga bekymmer att hon inte orkade göra allt det som hon planerade och ville. Det senaste året hade hon svårt med värk och hälsan blev svagare. Efter några veckor på sjukhuset somnade hon lugnt och stilla in till den eviga vilan.

Begravningen hölls den 3 december 2012 på Frälsningsarmén i Norrköping. Officiant var överstelöjtnant Britt-Marie Alm. Ett flertal vänner hade kommit för att hedra hennes minne och medverka i högtiden. Vi minns Margareta med tacksamhet.

Margareta sörjs närmast av sina systrar Karin Rolett (USA) och Annika Åkesson (Norrköping) med familjer samt vänner i Frälsningsarmén.

Berith Ståhl